

РЕШЕНИЕ

№ 1549

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12767** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

М. И. Б. обжалва решение № ГС-05-44/01.12.21 г., издадено от главен секретар на ДНСК, с което ѝ е предоставен достъп до обществена информация по заявление № ГС-393-15-842/21 г. в частта, в която е определен начина за получаване на предоставената информация. Независимо, че решението е позитивно за жалбоподателя, оплакването за неговата незаконосъобразност е за нарушение на изискването за начина на предоставяне на исканата обществена информация. Искането е за отмяната му, връщане на преписката на административния орган и даване указания за уважаване на искането и предоставяне на исканата информация по начина, посочен в заявлението.

Претедира се присъжда на разноски по приложен списък.

Ответник по оспорването – главен секретар на ДНСК, чрез процесуален представител оспорва жалбата с твърдение, че информацията е предоставена и се дължи заплащането ѝ по Тарифа 14 за таксите, които се събират в системата на МРРБ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като се възразява прекомерност на адв. възнаграждение, платено от жалбоподателката.

Съдът, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, прие следното. Жалбата е допустима - подадена от страна в административното производство с безспорен правен интерес и в установения срок.

Производството по издаването на оспорения акт е започнало по заявление за достъп до обществена информация № ГС-393-15-842/21 г. Искането е за предоставяне на обществена информация с предоставяне на препис от документ завъвеждане в

експлоатация № СТ-05-1583/21.10.2016 за строеж МОЛ Марково тепе – четири подземни етажа с паркинги, търговски център, сградни водопроводни отклонения – 2 бр. и сградни канализационни отклонения – 3 бр., разпределителни уредби 20 кV и трансформаторен пост 2x2000 кVA 20/0,4 кV, находящ се в П., УПИ VIII – обществено строителство, кв. 215а, ЦГЧ бул. Руски и предоставяне на препис от документ за въвеждане в експлоатация № СТ – 05 – 413/07.04.2017 г. за строеж МОЛ Марково тепе находящ се в П., УПИ VIII – обществено строителство, кв. 215а, ЦГЧ бул. Руски Като форма за предоставяне на обществената информация е посочена предоставяне на документите по електронен път, чл. 26, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ.

С оспореният акт е разрешен достъп до обществената информация, съдържаща се в подаденото заявление, като е посочено, че същата ще бъде предоставена след заплащане на такса в размер на 7,50 лева за три бр. страници платими на каса в ДНСК или по банков път, съгласно Тарифа № 14 за таксите, които се събират в системата на МРРБ.

След служебна проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК и по реда на чл. 168 от АПК, съдът намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. Съгласно легалната дефиниция в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ "обществена информация" е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти по чл. 3. В обхвата на понятието попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от тези субекти. Разпоредбите на закона не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица или се съхранява в Националния архивен фонд на Р. България.

След анализа на сочените законови разпоредби относно реализацията на обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, съдът приема, че заявлението на жалбоподателката е депозирано до задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Исканата от жалбоподателя информация е обществена – служебна по см. на чл. 11 от ЗДОИ, доколкото се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органа.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – главен секретар на ДНСК, нарочно оправомощен със заповед № РД 13-096/01.06.2021 г., т. 10 на началник на ДНСК.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ компетентният административен орган се произнася по искането за достъп до обществена информация с акт в писмена форма - решение, което следва да съдържа определени реквизити. Видно от съдържанието на оспорваното решение е, че е разрешен исканият достъп до информацията, предмет на заявление вх. № ГС-393-15-842/21 г. Анализът на съдържанието на оспореното решение, обуславя извод за предоставяне на достъп до исканата обществена информация в пълен обем, независимо че не е във формата, посочена от заявителя. Това е незаконосъобразно и дори да е налице формално позитивен за заявителя/жалбоподател административен акт, реално няма кой от исканите документи, които следва да бъдат предоставени на оспорващата по

подаденото от нея заявление. На жалбоподателката не е отказан достъп до исканата информация, като дори да се приеме, че административният акт има пропуски, то същите са от категорията на съществените, по причина, че начинът на предоставяне на информация се предлага от заявителя и органът, оправомощен да предостави информацията по ЗДОИ е длъжен да се съобрази с това искане, а ако няма такава възможност да уведоми заявителя за посочване на начин по който да се предостави информацията. Съществени са онези процесуални нарушения, които създават вероятност за неистинност на фактите от значение за съществуването на разпореденото или отказано субективно право и които органът е счел за установени, както и онези, които се свързват с нарушаване правото на защита. В случая има такова нарушение на законното право на жалбоподателката. В този смисъл се явяват и основателни релевираните възражения за незаконосъобразност на решението във връзка със съдържанието му, досежно реквизитите по чл. 34, ал. 1, т. 4 от ЗДОИ. Изводът на съда за незаконосъобразност на оспорения акт се подкрепя и от изведеното от практиката на ВАС определение за обществена информация като съвкупност от данни, структурирани по определен критерий и с определена цел и предназначение, както и всяко сведение за някое положение или за някаква дейност, които са свързани с обществения живот в Р. България, които дават възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Достъпът се свежда до предоставяне на информация, записана в каквато и да е форма, изготвена или получена и същевременно кумулативно - съхранявана от публичните институции в съществуващ документ.

Съгласно правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗДОИ при предоставяне на достъп до обществена информация органите са длъжни да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне, като са предвидени три хипотези, при наличието на които задълженият субект може да предостави достъп до обществена информация във форма, определена от него. Следователно органът следва да провери първо, следва ли да предостави исканата информация, като такава по ЗДОИ и в какъв обем, а именно дали е налице някоя от хипотезите на чл. 27, ал. 1, т. 1- 3, във вр. ал. 2 от ЗДОИ за промяна на предпочитаната форма на достъп до информацията, ако органът не може да предостави исканата информация по посочения от заявителя начин. В случая не е извършена тази проверка, както не е обосновал условието за предоставяне на информацията на хартиен носител, въпреки посочения „електронен път“. Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1 ЗДОИ формите за предоставяне на достъп до обществена информация са: 1. преглед на информацията - оригинал или копие; 2. устна справка; 3. копия на хартиен носител и 4. копия на технически носител.

По силата на чл. 27, ал. 1 органите са длъжни да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация, освен в случаите, когато: 1. за нея няма техническа възможност; 2. е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; 3. води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. А според ал. 2 на същия текст в случаите по ал. 1 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган.

Анализът на цитираните разпоредби води до извод, че органът е длъжен да предостави исканата информация във формата, предпочитана от заявителя. Отклонение от това правило е допустимо само в изчерпателно изброените в цитираната по-горе разпоредба на чл. 27, ал. 1 ЗДОИ хипотези, които не са налице в

конкретния случай. От това следва незаконосъобразност на извода в решението, че предпочитаната от заявителя форма е за хартиен носител със заплащане на такса, неправилно определена – в противоречие с ЗАПОВЕД № ЗМФ-1472 от 29.11.2011 г. за определяне на нормативи за разходите при предоставяне на обществена информация по Закона за достъп до обществена информация според вида на носителя. Искането е информацията да е предоставено по електронен път в условията на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ.

Решението се отменя в частта, с която административен орган определя начина на предоставяне на исканата информация. Преписката се изпраща на органа за предоставяне на исканата от жалбоподателката информация по начина посочен от нея със заявление вх. № ГС-393-15-842/21 г., като се изпрати по електронен път и в условията на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ.

С оглед изхода от правния спор съдът ще присъди разноски на жалбоподател, като намира възражението на представителя на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основатилно. В случая не е налице правно сложност и възнаграждението се редуцира до минималното по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 на ВАДвС – 500 лева

Волен от горното съдът Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № решение № ГС-05-44/01.12.21 г., издадено от главен секретар на ДНСК, за предоставяне на достъп по искането на М. И. Б. за достъп до обществена информация, в частта, с която информацията се предоставя на хартиен носител.

ИЗПРАЩА административната преписка на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление за достъп до обществена информация при съобразяване с дадените от съда указания по начина на предоставяне на искана със заявление вх. № ГС-393-15-842/21 г. информация.

ОСЪЖДА Дирекция национален строителен контрол да заплати на М. И. Б. ЕГН [ЕГН] сумата 510 (петстотин и десет) лева разноски.

Решението е окончателно.

Съдия